

Поводом отварања изложбе балетских фотографија „20 година уназад“

Волела сам да играм, волела сам сваку своју улогу и представу. Сада своје знање, искуство и љубав према балету преносим на своје ђаке. Веселим се свакој њиховој представи, имам трему за сваку њихову улогу и волим да их гледам. И све ове фотографије чувају и подсећају на догађаје минулог времена до данашњих дана.

Балет и ових последњих двадесет година наставља да негује „гвоздени“ класичан репертоар. Те класичне представе су школа за вечита времена кроз коју треба да прође сваки ансамбл и кроз те представе докаже своју уметничку вредност. Са сваком новом премијером или обновом појављују се нови кореографи, педагози, развијају се нови млади играчи, нови солисти и ансамбл, и својим техничким умећем и сценском изражајношћу освајају срца гледалаца. Понекад у озбиљним проблемима, Балет је успевао да их превазиђе и увек иде напред. Тако су се калили играчи свих генерација и правили завидне каријере.

Да би се разбила монотонија класике, а наравно и пратио нови тренд, повремено су се стављале на репертоар и представе модерних балета које, чини ми се, нису биле дугог века, али су постојале и приказивале играче у једном другом светлу. Појавио се Форум за нови плес који је доста година успешно деловао и тако употпунио мозаик који је Балет Српског народног позоришта систематски и вредно слагао.

Нису били заборављени ни балети домаћих аутора, као ни дечији балети што је нарочито било корисно и значајно за едукацију деце као будуће балетске публике.

Ова изложба, фотографија, плаката, костима подсећа нас на најзначајније моменте и представе за протеклих 20 година. Захваљујемо ауторкама изложбе Милени Лесковац и Ивани Илић Киш на огромном труду да се ова изложба оствари.

Не знам да ли се то мени чини, али стицајем околности догађа се да „Охридска легенда“, мада није била често на репертоару, обележава и прати неке важне моменте балетског ансамбла Српског народног позоришта. Прва изведба целовечерњег балета „Охридска легенда“ (јер су пре тога били извођени само фрагменти), у кореографији Марине Олењине била је 1951. године, дакле, на самом почетку по оснивању балетског ансамбла. Друга је била 1961. у кореографији Пије и Пина Млакара (десетак година касније од оснивања). У сезони 1980/81. играли смо „Охридску легенду“ у кореографији Вере Костић за отварање нове зграде Српског народног позоришта.

И, ево, ове 2020. добијамо нову „Охридску легенду“ у кореографији Владимира Логунова за јубилеј 70 година постојања Балета. Да ли је то случајност или можемо рећи да је „Охридска легенда“ већ постала традиционална „легенда“ балетских јубилеја у Српском народном позоришту!

Од срца честитам свим члановима балетског ансамбла, садашњим и некадашњим, затим солистима и дирекцији Балета и желим младим играчима још пуно, пуно лепих представа и улога.

Добрила Новков,
балетски педагог, солисткиња и некадашњи шеф Балета СНП-а